

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: **R. V.**
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha

proti

žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje, IČ 70892822**
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 2. 2023, č. j. KrÚ 12769/2023/ODSH/12

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V této věci se soud zabývá především nesouhlasem žalobce s hodnocením fotografie z měřicího zařízení, na základě které mu bylo prokázáno spáchání přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti jízdy v obci.

I. Vymezení věci

2. Žalobce byl rozhodnutím Městského úřadu Žamberk, odboru správního a dopravy (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) ze dne 16. 2. 2022, č. j. MUZBK-06279/2022 (dále jen

„prvostupňové rozhodnutí“), uznán vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o silničním provozu“).

3. Přestupku se žalobce měl dopustit tím, že dne 21. 9. 2021 v 09:47 hodin jako řidič motorového vozidla tovární značky Toyota, registrační značky X, v obci Líšnice, na silnici II. třídy č. 312 na úrovni domu čp. 165, ve směru jízdy z obce Žamberk do obce Pastviny, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 15 km/h (po odečtu tolerance 3 km/h). Za přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 000 Kč. Dále byla žalobci uložena povinnost uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.
4. Žalovaný v záhlaví tohoto rozsudku označeným rozhodnutím změnil výrok prvostupňového rozhodnutí tak, že do něj doplnil, že žalobce daným jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Ve zbytku žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Žalobní body

5. Žalobce v žalobě navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Skutkový stav věci nebyl dle tvrzení žalobce prokázán a důkazy nebyly správně hodnoceny, napadené rozhodnutí je nezákonné.
6. Stěžejní okruh žalobních námitek se týkal důkazního významu fotografie z měřicího zařízení. Na fotografii se nacházejí dvě vozidla, není tedy zřejmé, které ze dvou vozidel bylo změřeno. I pokud by se na vozidle, které řídil žalobce, nacházel záměrný kříž, fotografie by neprokazovala, že bylo měřeno právě toto vozidlo. K tomu žalobce odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012-27, a ze dne 15. 11. 2017, č. j. 2 As 191/2017-56. Podstatné dle žalobce je, kde byl při měření záměrný bod, který vidí jen obsluha měřicího zařízení. V tomto ohledu v řízení nebylo nic zjišťováno, skutkový stav tedy nebyl zjištěn dostatečně. Dle žalobce ani nebylo prokázáno, že bylo měřeno rychloměrem, ohledně kterého je ve správním spise založen ověřovací list. Identifikační údaje tohoto rychloměru se z fotografie pořízené rychloměrem nepodávají.
7. Žalobce dále uvedl, že místo spáchání přestupku není ve výroku prvostupňového rozhodnutí vymezeno jednoznačně. Zeměpisné souřadnice uvedené ve výroku rozhodnutí se sice nacházejí na úrovni domu čp. 165, jeho okolí však neodpovídá okolí vyobrazenému na snímku z měřicího zařízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a setrval na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že z fotografie z měřicího zařízení je zřejmé, které vozidlo bylo změřeno, záměrný kříž se nachází na vozidle žalobce. Z fotografie z měřicího zařízení neplyne, že by se objevilo nějaké chybové hlášení, její obsah koresponduje s oznámením přestupku. Vozidlo žalobce bylo změřeno tím rychloměrem, k němuž je ve spise založen ověřovací list. Výstup z měření odpovídá standardním výstupům z daného měřicího zařízení.
9. Dále žalovaný podotkl, že stanoviště měření rychlosti bylo u domu čp. 165. Snímek z měřicího zařízení je přitom snímkem změřením vozidla ze vzdálenosti 64 metrů, nikoli

snímkem stanoviště hlídky. Místo spáchání přestupku nemusí být vymezeno na metr zcela přesně.

IV. Posouzení věci soudem

10. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v rozhodném znění (dále jen jako „s. ř. s.“), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
11. Žaloba není důvodná.
12. Úvodem soud považuje za vhodné poukázat na skutečnost, že žalobce v průběhu správního řízení nevznášel žádné námitky, pokud jde o otázku spáchání shora označeného přestupku, proti prvostupňovému rozhodnutí podal odvolání, které blíže neodůvodnil, až v žalobě přináší žalobce argumentaci v uvedeném smyslu. Přesto se však soud jednotlivými námitkami žalobce níže zabýval, neboť soud nemůže odmítnout tvrzení obviněného z přestupku, kterými zpochybňuje zjištěný skutkový (a právní) stav s poukazem na to, že je neuplatnil ve správním řízení [k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71, č. 3577/2017 Sb. NSS].
13. Skutečnost, že žalobce vznesl námitky skutkového charakteru ve vztahu k přestupku, který je mu kladen k tíži, až ve fázi řízení před soudem, a to bez vážného důvodu, je jedním z nikoli neobvyklých postupů advokáta žalobce, který v soudních řízeních obdobného charakteru zhusta řidiče – přestupce zastupuje. Uvedený postup ze značné části oslabuje důvěryhodnost vznesených námitek. Skutkové námitky a z nich možné plynoucí rozpory je vždy vhodnější, a tedy na místě odstranit již ve fázi správního řízení, což je advokátu žalobce zcela jistě známo. Ve správním řízení byl žalobce zastupován zmocněncem, který je soudu znám jako osoba svázaná s osobou advokáta žalobce.
14. Soud také zdůrazňuje, že není smyslem soudního přezkumu znovu podrobně opakovat již jednou vyřčené, soud se proto může v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. rozsudky NSS ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86 a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47). Povinnost posoudit všechny žalobní námitky neznamena, že soud je povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit, neboť jeho úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19). Citovaná i další rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz.

IV.a. K námitkám týkajícím se měřicího zařízení a výstupu z něj

15. Soud v souzené věci nemá pochybnost o tom, že shora uvedené překročení povolené rychlosti bylo naměřeno ve vztahu k vozidlu označenému ve výroku prvostupňového rozhodnutí, tedy ve vztahu k vozidlu řízenému žalobcem, a to vzhledem k následujícím skutečnostem.
16. Ze správního spisu vyplývá, že registrační značka vozidla, označená ve výroku prvostupňového rozhodnutí, koresponduje s registrační značkou vozidla patrnou z fotografie z měřicího zařízení (fotografie je obsažena v protokolu o dopravním

přestupku, který je součástí správního spisu). Také v oznámení o podezření ze spáchání přestupku a v protokolu o dopravním přestupku, které jsou součástí správního spisu, je stejná registrační značka vozidla uvedena. Bezprostředně po naměření rychlosti bylo toto vozidlo strážníky obecní policie zastaveno a řidič byl ztotožněn jako žalobce (str. 4, 5 napadeného rozhodnutí). Na tomto vozidle spočinul na fotografii z měřicího zařízení záměrný kříž. Žalobce tyto skutečnosti konkrétními námitkami nerozporuje. Je tedy nesporné, že vozidlo s čitelnou registrační značkou, které je zachyceno na fotografii z měřicího zařízení, řídil žalobce, přičemž záměrný kříž spočinul na této fotografii na vozidle žalobce.

17. Soud dále ze správního spisu zjistil, že vozidlo jedoucí za vozidlem žalobce je na fotografii z měřicího zařízení patrné ve vzdálenosti spíše několika desítek metrů za vozidlem žalobce v táhlé zatáčce. Zachyceno je na fotografii primárně vozidlo žalobce, včetně ostrého záběru registrační značky vozidla, zatímco vozidlo za žalobcem je k vidění v pozadí jako mírně rozmazané bez čitelné registrační značky. Rychlost jízdy, tedy vozidlo žalobce bylo změřeno ze vzdálenosti 64 m, tedy v povoleném rozsahu vzdálenosti měření, jak je uveden v manuálu k měřicímu zařízení, který je součástí správního spisu. Motivem stanovení povoleného rozsahu vzdálenosti měření je přitom maximalizace pravděpodobnosti, že byla změřena rychlost právě toho vozidla, na němž v době měření spočinul záměrný kříž kamery (srov. žalobcem citovaný rozsudek ve věci sp. zn. 2 As 191/2017, bod 19).
18. Ze správního spisu se nepodává, že by provedené měření mělo jakékoli nedostatky. Naopak ze správního spisu vyplývá, že měření rychlosti bylo provedeno obsluhou k měření rychlosti vozidel proškolenou, rychloměr nevykazoval žádné chybové hlášení. Nebylo zjištěno, že by měření proběhlo v rozporu s manuálem k danému zařízení. Rychlost byla měřena certifikovaným zařízením s platným ověřovacím listem. V podrobnostech soud odkazuje na str. 3 až 5 napadeného rozhodnutí. Výrobní číslo uvedené v ověřovacím listu koresponduje s číslem měřiče rychlosti uvedeným v tabulce v protokolu o dopravním přestupku. Žalobce zpochybňuje význam uvedené tabulky s poukazem na to, že tato tabulka byla vytvořena pisatelem protokolu o dopravním přestupku, neuvádí však konkrétní argumenty, které by byly způsobilé správnost údajů v protokolu zanesených zpochybnit. Soud tedy nemá pochybnosti o tom, že se v rozhodné době platný ověřovací list, který je součástí správního spisu, vztahuje k měřicímu zařízení, kterým bylo měření provedeno.
19. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že argumentace žalobce spočívající v tom, že v řízení nebylo dostatečně zjišťováno, které ze dvou vozidel zachycených na snímku z měřicího zařízení bylo změřeno, je nedůvodná. Na fotografii z měřicího zařízení je zachyceno primárně vozidlo ve vzdálenosti 64 metrů od měřicího zařízení s čitelnou registrační značkou, na tomto vozidle je umístěn záměrný kříž. Po zastavení tohoto vozidla byl jeho řidič ztotožněn jako žalobce.
20. V okamžiku změření zvýšené rychlosti jelo druhé vozidlo za vozidlem žalobce dle níže popsané úvahy soudu ve vzdálenosti několika desítek metrů za vozidlem žalobce. Nejednalo se o odstup v řádu metrů, což se zcela nepochybně podává ze vzájemné polohy vozidel na snímku. Vozidlo jedoucí za vozidlem žalobce je k vidění v pozadí jako mírně rozmazané, jeho registrační značku nelze přečíst. Měřidlo v době změření rychlosti nevykazovalo chybové hlášení. Z ověřovacího listu měřicího zařízení se podává, že po foto-optické stránce bylo osazeno teleobjektivem s proměnlivou ohniskovou vzdáleností

75 - 300 mm umožňující výsledné přiblížení obrazového výstupu, jež je podkladem dokumentační fotografie založené ve spisu. Zachycení dvou za sebou umístěných objektů pomocí teleobjektivu rovněž přináší zkreslení spočívající v tom, že předměty působí blíže sobě, než tomu bylo ve skutečnosti. Z mapky – plánu, kterou žalobce přiložil k žalobě, a ze snímku pořízeného měřicím zařízením se podává, že druhé vozidlo se nacházelo až za snadno pozorovatelným zakřivením vozovky (pravotočivá zatáčka). Přitom toto zakřivení (zatáčka o větším poloměru) se nacházelo v odstupu spíše desítek, než jednotek metrů za vozidlem žalobce. Pokud by mělo dojít ke změření jiného vozidla, tedy vozidla za vozidlem žalobce, nemohla by být výstupem měření vzdálenost 64 m, získaná výpočtem při měření optickým paprskem.

21. Za těchto okolností by se soudu jevilo jako potenciálně možné, že byla změřena rychlost vozidla jedoucího za vozidlem žalobce, spíše tehdy, pokud by rozestup vozidel byl v okamžiku změření rychlosti menší, než jak je patrné z fotografie z měřicího zařízení. Při uvedeném větším rozestupu vozidel v okamžiku měření rychlosti a s přihlédnutím k dalším zde popsáním skutečnostem se tedy soudu nejevilo jako možné, že by ve výroku prvostupňového rozhodnutí uvedená rychlost nebyla naměřena vozidlu žalobce. V souzené věci nevystaly pochybnosti o tom, že byla naměřena rychlost vozidla žalobce.
22. Z rozsudků Nejvyššího správního soudu, na které žalobce odkazuje, sice vyplývá, že záměrný kříž nemusí být na fotografii z měřicího zařízení vždy umístěn nutně přímo na vozidle, které bylo měřeno, a to v důsledku různých vlivů (např. vychýlení objektivu, sledování vozidla v průběhu měření), což samo o sobě nemá vliv na použitelnost výsledku měření. V obou žalobcem odkazovaných případech však byla řešena situace, kdy záměrný kříž nebyl na fotografii z měřicího zařízení umístěn na vozidle buď vůbec (byl na fotografii umístěn na pouliční lampě) či se na vozidle nacházel jen částečně. V souzené věci se oproti tomu záměrný kříž na fotografii z měřicího zařízení nachází na konkrétním vozidle. Žalobce ani netvrdí a ze správního spisu nevyplývá, že by při měření rychlosti byly dány okolnosti v uvedeném smyslu, pro které by bylo lze dospět k závěru, že záměrný kříž není na fotografii umístěn na vozidle, které bylo změřeno. Především soud zdůrazňuje, že nemá, vzhledem ke shora uvedenému, pochybnost o tom, že překročení nejvyšší povolené rychlosti bylo naměřeno právě ve vztahu k vozidlu řízenému žalobcem. Argumentace žalobce shora citovanou judikaturou je tedy nepřipadná.
23. Soud vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem neshledal jakékoli pochybení správních orgánů, pokud jde o podklady, na základě kterých orgány dospěly k závěru o vině žalobce shora označeným přestupkem. Lze uzavřít, že tvrzení žalobce o tom, že měřicím zařízením mohla být zachycena rychlost vozidla, které neřídil žalobce, se tak jeví být spekulací, která není nijak podložena. Nelze proto hovořit o tom, že by způsob a výsledek měření byl relevantně zpochybněn. Spáchání přestupku bylo prokázáno fotografickým záznamem z měřicího zařízení a též protokolem o dopravním přestupku a oznámením o podezření ze spáchání přestupku, které jsou součástí správního spisu. Správní orgány zjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (srov. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu).

IV.b. K námitce nesprávného vymezení místa spáchání přestupku

24. K polemice žalobce ohledně vymezení místa spáchání přestupku soud konstatuje následující. Mezi účastníky řízení je nesporné, že zeměpisné (GPS) souřadnice, které jsou

uvedeny ve výroku prvostupňového rozhodnutí, odpovídají souřadnicím na úrovni domu čp. 165, taktéž označeného ve výroku prvostupňového rozhodnutí. Soud ze správního spisu ověřil, že ve výroku prvostupňového rozhodnutí jsou tyto souřadnice označeny jako souřadnice změření rychlosti. Tytéž souřadnice jsou uvedeny v oznámení podezření ze spáchání přestupku jako stanoviště měření rychlosti. Logicky a z běžné praxe známé soudu (a minimálně též advokátu žalobce) plyne, že uvedené souřadnice jsou souřadnicemi přístroje, který provádí měření a má zabudováno zařízení ke zjištění své GPS polohy. Stanoviště hlídky, resp. měřicího zařízení, se tedy nacházelo u domu čp. 165. Vozidlo řízené žalobcem bylo přitom změřeno na příjezdu ve vzdálenosti 64 metrů od měřicího zařízení, z povahy věci je tak okolí domu čp. 165 jiné než prostor na fotografii z měřicího zařízení.

25. Místo spáchání přestupku je ve výroku prvostupňového rozhodnutí, v oznámení o zahájení správního řízení, oznámení o podezření ze spáchání přestupku a protokolu o dopravním přestupku vymezeno souladně. Skutek je označením místa, času a způsobu spáchání vymezen tak, že nemůže být zaměněn s jiným (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2020, č. j. 9 As 142/2018-52, bod 27). Soud tedy dospěl k závěru, že místo spáchání je ve výroku prvostupňového rozhodnutí vymezeno korektně. Žalobce nepřinesl takovou argumentaci, která by byla způsobila zpochybnit správnost vymezení místa spáchání přestupku, resp. konkrétnost vymezení daného skutku.
26. S ohledem na shora uvedené soud neshledal důvod k provedení důkazu mapou a snímkem pohledu na prostor před domem čp. 165 z portálu mapy.cz, které žalobce k žalobě doložil, provedení těchto důkazů v řízení před soudem by bylo vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem nadbytečné.

V. Závěr a náklady řízení

27. Soud uzavírá, že ve správním řízení bylo nade vší pochybnost prokázáno, že se žalobce přestupku dopustil. Skutkový stav byl dostatečně zjištěn a jednání žalobce bylo posouzeno správně. V řízení nedošlo k pochybení správních orgánů, které by mělo za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.
28. Námitky žalobce soud posoudil jako nedůvodné. Proto s ohledem na shora uvedené závěry nebyla žaloba shledána důvodnou a soud ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný a žalovanému náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost (mimořádný opravný prostředek) ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 18. říjen 2023

Jaroslav Vávra v. r.
soudce